

пѣтъ почти съвсѣмъ задрѣстенъ отъ хора. На единъ жгълъ, остѣняванъ отъ предверіето на единъ храмъ, стоеше едно момиче съ кошница цвѣтъя въ десната ѣ рѣка, а въ лѣвата ѣ триструнна лира; тя пѣеше любопытна една пѣсенъ отъ нея сѣщата сѣчинена, и въ сѣщото време я придружаваше съ армоническитѣ звукове на лирата. На сѣрка пауза на музыката тя посачаше граціозно кошницата къмъ предстоящитѣ и ги моляше да купиѣтъ цвѣтъя. И много монеты са хвърлихъ въ кошницата, или отъ благодареніе за пѣсенъта или отъ милостъ къмъ пѣвицата.

— Тя е бѣдната моя Тессалійка, рече Главкъ като са спрѣ. Сега първий пѣтъ я виждамъ слѣдъ вращанъето си въ Помпея. Нека я послушамъ съ вниманіе; гласътъ ѣ е много пріятенъ.

ПѢСЕНЪТА НА БЕЗОКАТА ЦВѢТОЧНИЦА.

1.

Купете ми цвѣтъята!
Лишена отъ свѣтлина,
Отъ чуждѣ съмъ страна
И милостъ-та ви ищѣ.

Отъ хубава страна, думать,
(Ты шо гледашъ знаешъ),
Цвѣтъята ми сѣ нейны,
Цвѣтъята шо държѣ.

Тѣ цвѣтѣтъ прекрасны;
Отъ пинаше ги знаѣмъ,
Еще преди малко
Росны ги нажсахъ.

Виждѣте ги какъ свѣтѣтъ,
Каквы сѣ миризливы,
Расли въ мила пазва
На майката земя.

Сѣгнѣхъ да ги кѣсамъ,
Дышѣтъ аромать,
Свѣтѣтъ лучезарны
Бисеры по тѣхъ.

2.

Вый тѣнете въ свѣтлината,
Въ Божественната любовь,
Въ океанъ на тѣма са вълнува